

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 25.01.1962, sp. zn. 3 To 2/62, ECLI:CZ:KSBR:1962:3.TO.2.1962.1

Číslo: 11/1962

Právní věta: Naplnil-li pachatel skutkem spáchaným před 1. lednem 1962 znaky více trestných činů, je třeba trestnost všech činů posuzovat z hledisek uvedených v § 16 odst. 1 tr. zák. Není tedy vyloučeno ani v tomto případě, že některý trestný čin bude třeba posoudit po 1. lednu 1962 podle ustanovení nového trestního zákona, pokud to je pro pachatele příznivější, a další trestný čin podle ustanovení tr. zák. z r. 1950. Trest se vyměří podle toho zákonného ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejprísněji trestný bez ohledu, zda jde o nový tr. zák. či tr. zák. z r. 1950. Nikdy však nesmí dojít k uložení takových trestů, které nový tr. zák. nepřipouští (§ 16 odst. 2, § 27, 36, 39 odst. 1 tr. zák.).

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 25.01.1962

Spisová značka: 3 To 2/62

Číslo rozhodnutí: 11

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Neplnění úkolů při provozu soukromého hospodářství, Odnětí věci hospodářskému určení, Působnost trestních předpisů, Trest souhrnný, Ukládání trestu

Předpisy: 141/1961 Sb. § 254 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Uherském Hradišti uznal obžalovanou vinnou trestným činem zneužití vlastnického práva podle § 133 tr. zák. z r. 1950 a trestným činem nesplnění závazku podle § 136 tr. zák. z r. 1950, kterých se dopustila tím, že jako soukromě hospodařící rolnice od srpna do listopadu 1961 zašantročila ze svého zemědělského závodu všechn dobytek, a to 5 kusů skotu, 1 prasnici a 1 koně. V r. 1960 na předepsané dodávky zrnin a hovězího masa nesplnila nic, na dodávku 250 kg vepřového masa zůstala dlužna 117 kg, v r. 1961 nechala ležet ladem 4,50 ha půdy a nesplnila proto vůbec dodávkové úkoly v zrninách, v hovězím mase, bramborách a seně. Za to jí uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, peněžitý trest 10 000,- Kčs a bylo vysloveno, že se rozsudek uveřejní.

Krajský soud v Brně k odvolání obžalované napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. a § 259 odst. 3 tr. ř. zrušil ve výroku, jímž byla obžalovaná uznána vinnou trestným činem zneužití vlastnického práva podle § 133 tr. zák. z r. 1950 a ve výroku o trestech, a uznal ji vinnou, že od srpna 1961 do listopadu 1961 v Boršicích u Blatnice zašantročila ze svého zemědělského závodu

všechn dobytek, a to 5 ks skotu, 1 prasnici a 1 koně, tedy zabránila hospodářskému využití výrobního prostředku většího hospodářského významu, který měla ve svém vlastnictví tím, že je zašantročila.

Tuto trestnou činnost posoudil jako trestný čin odnětí věci hospodářskému určení podle § 116 odst. 1 tr. zák. a za tento trestný čin a za trestný čin nesplnění závazku podle § 136 tr. zák. z r. 1950, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nedotčen, ji odsoudil podle § 116 odst. 1 tr. zák. se zřetelem k § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Z odůvodnění:

Odvolací soud, který přezkoumal postup okresního soudu ve věci uplatněný podle hledisek uvedených v § 254 odst. 1 tr. ř., dospěl k závěru, že skutkový základ rozsudku je spolehlivý.

Prvý soud si opatřil a provedl všechny důkazy, které mohly věc objasnit a provedené důkazy v souladu se zásadami trestního řádu náležitě zhodnotil, takže není důvodu zaujmout ve věci odchylné stanovisko. Hlavním důkazem, z něhož okresní soud čerpal svá zjištění, bylo svědectví Š., M. a H. Tito byli prvním soudem osobně vyslechnuti a soud si opatřil i další podklady pro zhodnocení této věci. Byly jimi zejména zprávy MNV v Boršicích u Blatnice i zprávy celé řady jiných orgánů, na něž se obžalovaná opětovně obracela se svými nepodstatnými stížnostmi. Z těchto zpráv i z ostatních výsledků provedení dokazování vyplynulo nepochybně, že nebylo objektivních překážek, pro které by obžalovaná musela jednat zmíněným způsobem. Soud prvního stupně se také náležitě a do všech důsledků vypořádal s obhajobou obžalované, která je v námitkách odvolání jen opakována a ani v průběhu odvolacího řízení nebylo zjištěno nic, co by tvrzení obžalované mohlo aspoň zčásti podpořit. Proto krajský soud v souladu se stanoviskem okresního soudu je přesvědčen, že obžalovaná se vytýkaných skutků dopustila a že musí být volána k odpovědnosti.

Soud prvního stupně, který posuzoval věc v době platnosti trestního zákona z r. 1950, správně také po právní stránce posoudil trestnou činnost obžalované podle § 133 a 136 tr. zák. z r. 1950. Vzhledem k situaci vytvořené účinností nového trestního zákona bylo třeba ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 tr. zák. se zabývat otázkou, zda jednání obžalované, pro společnost nepochybně nebezpečné, obsahuje znaky trestných činů uvedených v novém trestním zákoně a který trestní zákon je pro pachatelku příznivější.

Znaky trestního činu podle § 136 tr. zák. z r. 1950 jsou obsaženy v ustanovení § 119 tr. zák., když vzhledem ke zjištěným okolnostem (rozsah nedodávek a neobdělání půdy) není pochybností o tom, že obžalovaná při provozu svého soukromého hospodářství nesplnila úkoly vyplývající z hospodářského plánu ve větším rozsahu. V tomto případě bylo však setrváno na postihu skutku obžalované podle ustanovení trestního zákona z r. 1950, neboť nový trestní zákon není ve svém celku pro pachatelku příznivější.

Skutek obžalované, posouzený prvním soudem jako trestný čin zneužití vlastnického práva podle § 133 tr. zák. z r. 1950, který v novém trestním zákoně není uveden, obsahuje však znaky trestného činu odnětí věci hospodářskému určení podle § 116 odst. 1 tr. zák. Obžalovaná zašantročila ze svého zemědělského závodu všechny dobytek, který byl jejím vlastnictvím. Nelze mít pochybnosti o tom, že jde o výrobní prostředek většího hospodářského významu a jeho hospodářskému využití obžalovaná svým činem zabránila. Proto krajský soud z podnětu odvolání po zrušení napadeného rozsudku v uvedeném směru znovu o vině obžalované rozhodl způsobem již naznačeným.

V důsledku toho bylo znovu rozhodováno o trestu, který lze podle ustanovení § 116 odst. 1 tr. zák. vyměřit v rámci sazby do dvou let, zatím co podle ustanovení § 133 tr. zák. z r. 1950 přicházel v

úvahu trest odnětí svobody v rozpětí od 3 měsíců do 3 let. K této skutečnosti musel odvolací soud vzít zřetel a po zvážení všech hledisek, rozhodných podle § 23 a 31, odst. 1 tr. zák. při výměře trestu, pokládá trest odnětí svobody v trvání 1 roku, který byl nyní uložen, za spravedlivý, přiměřený a postačující k nápravě obžalované.

Krajský soud sdílí stanovisko soudu prvního stupně, že sledovaného cíle je možno vzhledem k osobě obžalované, která nestojí poprvé před soudem, k dosavadnímu způsobu jejího života a její velmi špatné pověsti dosáhnout jedině skutečným výkonem trestu.

Trest uveřejnění rozsudku podle § 27 tr. zák. nelze nyní již vyslovit. Také peněžitý trest odvolací soud obžalované znovu neuložil, když výsledky provedeného řízení nedávají bezpečný podklad pro závěr, že obžalovaná trestnou činností získala nebo se snažila získat majetkový prospěch (§ 53 odst. 2 tr. zák.) a že tento trest by byl vzhledem k jejím poměrům dobytý.